

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobkyně: **O. K.**, nar. X, bytem v ČR: X, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2017, č.j. MV-69595-6/SO-2016,

t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á .**

- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

- III. **Žalobkyni se v r a c í zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000,- Kč. Tato částka bude žalobkyni vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 7. 1. 2017 č.j. MV-69595-6/SO-2016, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 11. 2015 č.j. OAM-10015-9/DP-2015, jímž zastavil řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – OSVČ. Žalobkyně zároveň požádala o přiznání odkladného účinku podané žalobě.

V první řadě se Městský soud v Praze zabýval posouzením otázky, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby mohl rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení) a přitom dospěl k závěru, že tomu tak není.

Zákon umožňuje podat žalobu ve správním soudnictví jen ve stanovené lhůtě. Podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon jinou

lhůtu“. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Zvláštním zákonem je v tomto případě zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), který v ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanoví, že žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Běh lhůt upravuje § 40 odst. 1 s.ř.s., podle kterého „lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“ Odst. 4 téhož ustanovení pak stanoví, že „lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“

Ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu upravuje tzv. fikci doručení, když uvádí, že pokud si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, považuje se písemnost za doručenou posledním dnem této lhůty.

Kontrolou správního spisu soud zjistil, že žalovaný rozhodl ve věci dne 7. 1. 2017. Zásilka byla u provozovatele poštovních služeb pro žalobkyni uložena dne 12. 1. 2017. Vzhledem ke skutečnosti, že poslední den desetidenní lhůty připadl na neděli, považuje se za den doručení podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu na 23. 1. 2017.

Lhůta 30 dnů pro podání žaloby tedy započala běžet následující den, tj. 24. 1. 2017 a uplynula dne 22. 2. 2017. Žalobkyně však podala žalobu u zdejšího soudu až 28. 2. 2017. S ohledem na výše zmíněné je patrné, že žalobkyně 30 lhůtu pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu stanovenou ustanovením § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců zmeškala.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, byl-li podán opožděně. Protože v daném případě nebyla splněna podmínka včasnosti žaloby, musel městský soud na základě výše uvedeného ustanovení žalobkyni v této věci přístup k soudu odeprít a žalobu odmítnout.

Žalobkyně současně s podanou žalobou požádala o přiznání odkladného účinku žalobě. Vzhledem k tomu, že soud žalobu z důvodu jejího pozdního podání odmítl, o návrhu na přiznání odkladného účinku již nerozhodoval.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Podle ustanovení § 10 odstavce 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud v případě, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek. V této věci žalobkyně zaplatila soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000,-Kč a soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1000,- Kč. Vzhledem k tomu, že soud žalobu

odmítl a o návrhu na odkladný účinek proto nerozhodoval, vrátil žalobkyni celý zaplacený poplatek ve výši 4.000,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. dubna 2017

JUDr. Hana V e b e r o v á
předsedkyně senátu